



Република Србија  
ВРХОВНИ СУД  
Кзз 498/2025  
29.04.2025. године  
Београд

## У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Вуковић, председника већа, Слободана Велисављевића, Бојане Пауновић, Александра Степановића и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела тешко убиство у покушају из члана 114. тачка 2) и 11) у вези члана 30. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене - адвоката Стевана Синђелића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду Кпп.бр. 29/25 од 21.02.2025. године и Кв.бр. 1018/25 од 10.03.2025. године, у седници већа одржаној дана 29.04.2025. године, једногласно је донео

## ПРЕСУДУ

**ОДБИЈА СЕ** као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Стевана Синђелића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду Кпп.бр. 29/25 од 21.02.2025. године и Кв.бр. 1018/25 од 10.03.2025. године, у односу на повреду закона из члана 74. Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљене **ОДБАЦУЈЕ**.

## Образложење

Решењем Вишег суда у Београду Кпп.бр. 29/25 од 21.02.2025. године продужен је притвор окривљеној АА, на основу одредбе члана 211. став 1. тачка 3) и 4) Законика о кривичном поступку, претходно одређен решењем судије за претходни поступак Вишег суда у Београду Кпп.бр. 29/25 од 26.01.2025. године, који се рачуна од 24.01.2025. године, када је окривљена лишена слободе и по овом решењу може трајати најдуже 30 дана, односно најдуже до 23.03.2025. године.

Решењем Вишег суда у Београду Кв.бр. 1018/25 од 10.03.2025. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА, адвоката Стевана Синђелића, изјављена против решења судије за претходни поступак Вишег суда у Београду Кпп.бр. 29/25 од 21.02.2025. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљене, адвокат Стеван Синђелић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да

Врховни суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости, побијана решења преиначи и окривљеној укине притвор и омогући јој да се брани са слободе или да окривљеној укине притвор и одреди забрану напуштања стана уз примену електронског надзора.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (чл. 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене је неоснован у делу у којем се односи на повреду закона из члана 74. ЗКП, док је у осталом делу недозвољен и нема законом прописан садржај.

У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац окривљене наводи да је побијаним решењима учињена повреда права на обавезну одбрану, односно повреда члана 74. ЗКП, на тај начин што, иако је окривљена лишена слободе 24.01.2025. године у 17,00 часова, у моменту када јој је предато решење о задржавању иста није имала изабраног браниоца, па ни браниоца по службеној дужности, док решење јавног тужиоца којим је постављен бранилац по службеној дужности од 24.01.2025. године није достављено ни окривљеној, ни постављеном браниоцу. Поред тога, након задржавања окривљене, јавни тужилац је започео са саслушањем окривљене у време задржавања и, на предлог јавног тужиоца за одређивање притвора, суд истој одређује притвор иако није имала браниоца, на који начин су повређене одредбе поступка које су претходиле доношењу решења о одређивању притвора окривљеној, јер окривљена није имала браниоца од тренутка доношења решења о задржавању.

Изнети наводи захтева за заштиту браниоца окривљене су по оцени овога суда неосновани.

Одредбом члана 74. тачка 2) ЗКП прописано је да окривљени мора имати браниоца ако се поступак води због кривичног дела за које је прописана казна затвора од 8 година или тежа казна – од првог саслушања па до правноснажног окончања кривичног поступка.

Одредбом члана 74. став 1. тачка 3) ЗКП прописано је да окривљени мора имати браниоца ако је задржан или му је забрањено да напушта стан или је притворен – од лишења слободе, па до правноснажности решења о укидању мере.

Из списка предмета произлази да након што је решењем ДП ПУ за Град Београд, ПС Нови Београд, Одсек за сузбијање криминала КУ број: КТ-42/25 од 24.01.2025. године према окривљеној АА одређено задржавање у трајању до 48 сати, које се има рачунати од 24.01.2025. године од 16,00 часова, када је ухапшена, односно када се одазвала на позив, решењем Вишег јавног тужиоца у Београду Кт.бр. 42/25 од 24.01.2025. године постављен јој је за браниоца по службеној дужности адвокат Димитрије Илић и тог дана окривљена није саслушана.

Дакле, окривљеној АА у предметном кривичном поступку у којем јој је стављено на терет извршење кривичног дела тешко убиство у покушају из члана 114. тачка 2) и 11) у вези члана 30 Кривичног законика, истог дана када јој је одређено задржавање, дана 24.01.2025. године, постављен је и бранилац по службеној дужности од стране Вишег јавног тужиоца у Београду.

Сходно изнетом, окривљена је имала браниоца, од тренутка када су се стекли услови за примену члана 74. став 1. тачка 3) ЗКП (обавезна одбрана), односно од тренутка када је иста била задржана од стране овлашћених службених лица ПУ за Град Београд, па су супротни наводи браниоца оцењени као неосновани.

Даље, у поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац наводи да је побијаним решењима учињена повреда закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, а која повреда представља законом прописан разлог за подношење ванредног правног лека. Међутим, приликом образлагања овако нумерисане повреде закона, бранилац наводи да је побијаним решењима суд окривљеној одредио и продужио притвор на основу одредбе члана 211. став 1. тачка 4) ЗКП, погрешно налазећи да разлози за одређивање притвора постоје, с обзиром да би уопште постојало ово кривично дело, оштећена је морала трпети последице противправне радње у виду тешке телесне повреде опасне по живот, а у овом конкретном случају, ради се о једној лакој и једној тешкој телесној повреди, притом занемарујући чињеницу да је окривљена изразила кајање за извршење овог кривичног дела, да није имала умишљај за извршење противправне радње и за наношење било каквих повреда оштећеној, на који начин бранилац оспорава разлоге за одређивање притвора и суштински указује на повреду закона из члана 211. став 1. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац, сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 211. ЗКП, то је Врховни суд захтев браниоца окривљене, у овом делу, оценио као недозвољен.

У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац наводи и да је побијаним решењима учињена повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, која повреда представља законом прописан разлог за подношење овог ванредног правног лека. Међутим, у образложењу захтева, бранилац окривљене не наводи у чему се конкретно састоји наведена повреда закона.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење (члан 485. став 1. ЗКП), што у случају подношења захтева за заштиту законитости због повреде закона подразумева одређење одређене повреде закона због које окривљени, преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек и образложење у чему се конкретно састоји повреда закона истакнута у захтеву.

Сходно изнетом, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, нема законом прописан садржај, у смислу одредбе члана 484. ЗКП.

Осим тога, бранилац у поднетом захтеву наводи да је побијаним решењима учињена и повреда члана 6. Европске конвенције о људским правима. Међутим, одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење, а да, у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП, мора да се достави одлука Европског суда за људска права.

Имајући у виду да бранилац окривљене у захтеву указује на учињену повреду члана 6. Европске конвенције о људским правима, али да уз захтев за заштиту законитости није доставио одлуку Европског суда којом је утврђена повреда људског права окривљене, то је Врховни суд нашао да захтев за заштиту законитости браниоца окривљене и у овом делу, нема прописан садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник  
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа-судија  
Татјана Вуковић, с.р.**

За тачност отправка  
Заменик управитеља писарнице  
Миланка Ранковић